

השאלה העיקרית היא לא וויכוח - אין להמלט ממנו
כשכל יום יש ידיעה על פצצות והתקפות - אלא כיוון הוויכוח.
ברור שאגב לא יגיד אף מילה נגד הנציב - אם גם
בלבו אינו שלם את ההנהגותיו, אבל הוא גם לא יגיד אף מילה
נגד המנדט, וטוב שהערבים ידעו שהממשלה אינה זיה מהמנדט גם
לאחר כל הסירור והאיומים.

אבל אם הוויכוח יהיה לטובתנו הרי יש עוד יוהר
צורך לנסות דברים אל הערבים על בטיס רצוי לנו.

- סלגרפתי למשה שישלח מיד החומר המבוקש. מהר עלינו
לחת לכתווכחים החומר.

מז

16.6. 36

העמוד הראשון של News Chronicle הבוקר תפוס
בסנסציה של חוזה פיצל ויצמן. הקרספונדנט של העתון בירוסלים
מוסר שהערבים סוענים שכל המכתב הוא זיוף יהודי, ושהרורבציה
של פיצל לא תורגמה כהוגן ע"י לורנס (סתי טענות כוהרות זו את
זו...) הסענה האחרונה צודקת - כאשר העירותי לוויצמן מיד לאחר
כראיתי את ההעודה. לורנס ריכך את הרורוציה של פיצל, כבלי
לסנות אמנם את תכנה ביסודו. העתון מצרף את הפכסומילה של
חתימת פיצל והסתייגותו במקורה (מנין באה התעודה הזאת אצל הערבים?)
אסרתי לוויצמן שבנירותי יש מכתבו של פיצל להרברט
סמואל השאשר את הסכמתו לתביעותיו הציוניות של ויצמן.

ו-ן סלפן מיד להרברט וזה שלח לו את המקור של המכתב.
המכתב המקורי כתוב צרפתית (אצלי היה נוסח אנגלי) ומתוארך
10.12.19, מפריס. החתימה של פיצל היא בערבית. אולם ויצמן
אמר לי שפיצל יודע צרפתית. בעמאן שוחחו שניהם צרפתית.
קשה יהיה לערבים לטעון שסמואל זייף מכתב של פיצל.
נצלם המכתב ונמסור אותו לניוס-קרוניקל.

- ויצמן הלך ברבע לפני שחים עשרה לא.ג.

- אה"צ שב חיים מלא סיפוק מהשיחה. מזמן שיחתו עם
בלפור, אמר, לא הייתה לו שיחה טובה כזו. הוא מצא הבנה גמורה
לענייננו. - כרגיל היה לא קל להציל מפיו בדיוק ובשלמות מה
היתה השיחה, אבל אלו הן הנקודות העיקריות.

א.ג. שאל את ו. מהו לדעתו שורש המומות?

חיים ענה: קיומנו. והשאלה היסודית היא: יש לנו

זכות לבוא לארץ או לא, כל השאר הוא שני במדרגה.

א.ג. הסכים לכך והבטיח שבנאומו ביום ו' - שיהיה

קצר - יעמוד על זכות היהודים לבוא לארץ. הוא ביקש את ח.

להשפיע על אנשי מפלגת העבודה שידרשו בוויכוח אמצעים נמרצים,

שיציינו את התנהגות היהודים במהומות (כשרון ההבלגה), אולם ביקש

שלא יתקפו את המופתי, כי אינם רוצים לשרבב סכסוך דתי בקונפליקט

זה.

ה. עמד על שאלת הפקידות. אמר שאינו רוצה הפעם לדון

באריכות על הפקידות, אבל ציין שעמדתם בסכסוך זה היה גורם חשוב בהתפתחות המהומות והביא לידי מדיניות של חנודות.

א.ג. אמר ששאלת הפקידות היא חשובה ויצטרכו לספל

בשאלה זו אח"כ. הוא יודע על עמדת זקן השופטים והמוכיר הראשי.

ה. סיפר לו ששאל פעם את הנציב אם הוא מחייב את

הבית הלאומי. הנציב ענה שאלמלא היה בעד הבית הלאומי לא היה

נשאר בארץ. ה. סבור - כך אמר לו - שלא הרבה פקידים היו

יכלים לענות חשובה זו. לבם של הפקידים אינו שלם את הבית

הלאומי, ולכן הוא חושש שכל החוקים התקיפים לא יתגשמו למעשה.

א.ג. אמר שהוא בעד אמצעים נמרצים לדיכוי המהומות.

ה. דרש גיוס שוטרים יהודים נוספים. הוא אינו

רוצה שיגידו שהיהודים מסתחרים מאחורי הצבא הבריטי.

א.ג. אמר: אין זכות לשום אדם להגיד שהיהודים חוסים

בצל המשטרה והצבא הבריטי, אבל לא נתן חשובה אם יגייסו עוד שוטרים או לא.

ה. דרש פירוק ועד השביחה. א.ג. ענה שאחד מהם כבר

הגלה ועוד אחד או שנים נאסרו, ובין הנשארים יש סכסוכים, אבל לא הבטיח שהנציב לא יקבל איש מועד השיחה.

ה. הניח בידי א.ג. את הסלגרמה של משה שנתקבלה

אמש (דרישות והצעות לשיחה הזאת) - מה שהיה מעשה בלתי זהיר

קצת מכמה טעמים - למען שא.ג. ידון על הדרישות.

א.ג. אמר שהוא is deadly against the land

proposals. (איני בטוח אם אלו הן המלים שיצאו מפי א.ג., אבל במלים אלה מסר לנו ח. את דברי א.ג.), והוא רוצה שאנחנו, היהודים, נעבד תכנית פיתוח חיובית.

ח. אמר שאנו רק נשמח לזאת, וחבל שכל הזמן לא ניתנה לנו האפשרות לכך.

א.ג. אמר שלאחר שהסדר יושב אל כנו יהיה מוכן לדון אתנו על קביעת קו התפתחות גדולה.

א.ג. יודע שיד האיטלקים במהומות הללו.

זהו בערך מה שנמסר לנו לע"ע.

ו. מיהר להפגש עם ל.ג. כאשר נדבר אתו בשבת ולמסור לו את החומר לוויכוח. מחר יכתוב את השיחה כולה.

תוספת.

א.ג. ביקש ח. לראות את בלוס ולהסביר שמצב הצרפתיים בסוריה, מרוקו, טוניס ואלג'יר, מצב מוסוליני בליביה וטריפולי קשור עם מצב האנגלים בא"י - ואם אחד יכנע ויפול - כולם ירגישו זאת.

ח. הבטיח לדבר אחר.

- ח. שב מפגישתו עם ל.ג. הוא (ל.ג.) משום מה שיבח אותי בפניו. ואמר שאם יש ליהודים אנשים כאלה אין להם לדאוג לעתידם. הוא ידבר בוויכוח.

הציע לו. להשקיע את ג'ימי המלא מחד (כנראה שבאיזה

אופן שהוא פנה ג'ימי בחששותיו לל.ג. בעצמו או למי שהוא

מירידיו). ו. סיפר לל.ג. על שיחתו עם א.ג., ול.ג. אמר נחוץ

שהיהודים מארץ ידעו שיש להם ידיד במשרד המושבות.

ביום החמשי סועד ח. עם אמרי.